



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

4. Quibusnam sit mors immatura beneficium?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45701**

Et nunc malè de nobis meritum, pessimum istum hominem, qui nec DEVM timet, nec humanitatem colit, eodem catino locupletasti: vel sapere te parum oportet, vel esse patronum flagitiosorum. Dixit, & vultum auertit, aliò abiturus. Sed lacinia prehensum Angelus retraxit. Nonnè tu, inquiens, apud DEVM supplicasti, vt iudicia sua tibi demonstraret? Ad ea monstranda ego missus sum. Ea igitur intellige. Catinus, fidei erat non bona; non decebat ergo, vt malum apud tam bonum virum maneret. Itaq; translatus est ad malum, vt haberet qualemcumq; exiguorum operum suorum mercedem. Filium autem illum idcirco innocentem interfeci, quia proxima nocte ipse Patrem suum interfecisset, atq; ita beneficium vno facto exhibui duobus. Hæc vbi simplex audiuit, in terram se ad pedes Angeli abiecit, veniam precatus sui erroris. Precantis ex oculis Angelus euauit, non euauit tamen è memoria. Statuit enim posthac de nullius morte sinistram aliquid, contra Dei iudicia, cogitare. Siquidem intelligebat, non solum differri, in seram ætatem, quorundam mortem, vt tandem pœnitentiam agant, sed etiam mortem in multis accelerari, ne agant pœnitenda.

Quod simplex iste ab Angelo didicit, vtinam discant etiam Mundi sapientes. Ad hoc enim in oculis Eremitæ occisus est adolescens, vt esset in diuinæ prouidentie exemplum; quin etiam vt ipsi via occluderetur, quia in malum erat iturus. Placens Deo factus est dilectus, & viuens inter peccatores translatus est, vt aptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius. Quo loco S. Spiritus ostendit multis hominibus hominem modicæ ætatis, sed studiosum, si à vita discedat, non ante tempus obire. Quia innocens numquam immaturus est cælo, quare quandocumque moriatur, non est mors intempestiua. Siquidem, iustus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Ne mo æstuans siti, queritur, se frigido & optato hauustu nimis citò refrigerari. Parato mori mors non est inopina; optanti mori, non est ingrata. Ideo ait: Anima mea in manibus meis semper: hoc est, vitam meam semper in manibus fero, vt eam ad nutum Domino meo offeram, quem prouideo in conspectu meo semper, & adeo habeo familiarem mortis meditationem, vt ei obuiam eam, nedum vt illa me occupet. Narrat Holcot, quemdam eruditum

IV.

Sap. 4. 10.

Sapi. 4. 7.

Psal. 118. 109.

Psal. 15. 8.

Holcot. lect. homi. 47. in sap.

Sapi. 4. 7.

hominem, inter libros mortuum esse repertum: qui eum inuen-  
nerunt, attoniti diu & velut in stuporem dati spectatores stete-  
runt; sed tandem magno solatio perfusi sunt, cum mortui di-  
gitum deprehenderunt in hanc ipsam sententiam (*Iustus, si morte*  
*praoccupatus fuerit, in refrigerio erit*) intentum. Quare etiam  
cum infantes in cunis moriuntur, qui per se peccare nondum po-  
terant, laudandus est Deus: rapuit enim in gratia existentes.  
Non est eorum mors coram Deo immatura; solum vulgus imperi-  
tum ita iudicat, quia mors citius aduenit, quam aetas aut opti-  
ma valetudo exigere, aut parentes timere videbantur. Hoc ar-  
gumento & Scripturae loco solatur Fulgentius Gallam de morte

Fulgent. ep. 2.  
cap. 4.  
Paulin, epist.  
36.

junioris mariti; & Paulinus Pammachium super cita uxoris mor-  
te. Numquam pii decedunt tempore non suo; numquam impij  
suo. Quando impijs mors veniret non immatura? si Nestoris  
annos viuerent, si Mathusalem aetate superarent, si macrobij &

Psal. 54. 24.

longaui, super omnes essent, tamen dicerentur *dies suos non dimi-*  
*diare*, semper enim diutius vellent vitam producere, semper ergo  
illis mors est immatura. Si quaeras, quomodo iustus morte  
praoccupatus sit in refrigerio, quia saepe talis in Purgatorium  
prius mittitur, quam in caelum. Respondeo, etiam in Purgato-  
rio esse refrigerium, propter certitudinem de salute, propter  
suffragia viuorum, propter consolationem Angelorum. Et sane  
praestat ibi ignibus teneri, quam hic in charitate refrigerescere, aut  
de ea perdenda periclitari.

V.

At priuantur honore senectutis, qui in flore aetatis e me-  
dio tolluntur? Et dici ad salem potest, quod David vsurpauit:

2. Reg. 15. 20.

*Heri venisti, & hodie compelleris egredi?* Primum nemo queritur,

Rom. 7. 24.

si citò e carcere liberatur: immò, qui sapit, id optat: *Infelix ego*  
*homo*, ait ille, *quis me liberabit de corpore mortis huius?* Quin &  
Publij Mimi de bono mortis c. 2. sententia est: *Hec quam multa*  
*incurrunt poenitenda viuendo diu!* Et Seneca lib. de consolatione  
c. 28. *In hoc tam procelloso, & in omnes tempestates exposito mari*  
*nauantibus, nullus portus, nisi mortis est.* Ita, si quis, vt idem ait  
ep. 71. *in mortem ante primos annos delatus est, non magis conquiri*  
*debet, quam qui citò nauiganit.* Deinde, qui senium suspici ho-  
norarique videt, & illo honore priuari citò morientes durum  
putat,